

РЕШЕНИЕ

№ 3872

гр. София, 14.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 01.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **4612** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/ и е повторно след като с Решение № 6003 от 22.05.2020г. по адм. дело № 1071/2019г. по описа на Върховният административен съд е отменено Решение № 5644 от 08.10.2018 г. по адм. дело № 5417/2018 г. по описа на АССГ, 34-състав и делото е върнато за ново разглеждане, поради допуснати нарушения на административнопроизводствените правила. Образувано е по жалба на [фирма], [населено място], представлявано от В. В. срещу Решение № Ж-247 от 20.04.2018г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР). Жалбоподателят навежда доводи за незаконосъобразност на оспореното решение, като издадено от некомпетентен орган, доколкото предметът на жалбата не попада в предмета на регулиране от КЕВР, определен в Закона за регулиране на водоснабдителните и канализационните услуги (ЗРВКУ). Счита, че регулаторният орган е допуснал нарушение на материалния закон и на процедурата по издаването на решението с оглед липсата на основания за образуване на преписка по подадената от Б. И. жалба. По изложените съображения в жалбата моли, решението да се отмени като незаконосъобразно.

Ответната страна – КЕВР чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на сторените съдебни разноски за юрисконсултско възнаграждение и за СТЕ.

Заинтересованата страна - Б. Й. И., редовно призована, не се явява, не се представлява в съдебно заседание и не изразява становище по жалбата.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, становищата на страните и съобрази приложимия закон, намира за установено от фактическа страна следното :

Производството пред КЕВР е образувано по жалба с вх. № В-11ИН-00-392/23.12.2016г. от Б. Й. И. относно несъгласие със заплащане на разходите за извършени строително-монтажни работи (СМР) за присъединяване към водоснабдителната система на УПИ Х-317, кв. № 46, 21- ви микрорайон по плана на [населено място] срещу [фирма]. В жалбата И. посочва, че във връзка с реализирането на съгласуван проекта по част „Водоснабдяване и канализация“ за обект „Жилищна сграда, находяща се в УПИ Х-317, кв. № 46, 21-ви микрорайон, [населено място]“, съгласуван от оператора и [община], има издадено Разрешение за строеж № 146/ 12.05.2010 г.; Предварителен договор от 07.01.2006 г. за присъединяване към ВиК системите; Разрешение за строеж № 568 на водопроводно отклонение; Заповед № 174/03.09.2014г. за право на прокарване на сградно водопроводно отклонение (СВО), издадена от кмета на [община]; договор със собствениците на съседния имот за предоставяне право на прокарване на СВО. ВиК операторът предоставил за подписване оферти (количествено-стойностни сметки) за изпълнение на строително-монтажни работи (СМР) за изграждане на СВО и сградно канализационно отклонение (СКО), като 70% от сумата И. трябвало да заплати авансово. Офертата за изграждане на СВО била на стойност 2 037,36 лв. с ДДС, а на СКО – 3 102,58 лв. с ДДС. Поради невъзможност в съседния имот да влезе механизация, дружеството предложило сградните отклонения да се изпълнят от друга фирма. И. сключил договор с оператора единствено за поставяне на водовземната скоба и тротоарния спирателен кран. Впоследствие служител на ВиК оператора го насочил към две определени марки производители за закупуване на водомер, който да бъде монтиран на водопроводното отклонение. Към жалбата са приложени: отговор на ВиК дружеството до Б. И. по негова жалба с вх. № Ж-199-1 от 15.12.2016г., което е доказателство, че жалбата е разгледана от оператора преди сезирането на КЕВР; Констативен протокол от 10.05.2016 г. и 2 бр. количествено-стойностни сметки.

На основание чл. 22, ал. 1, т. 1 от Закона за енергетиката, е образувана преписка и извършена проверка. Доколкото жалба с вх. № В-11ИН-00-392 от 23.12.2016г. е постъпила директно в КЕВР, същата е препратена изрично на ВиК оператора с писмо с изх. № В-11ИН-00-392 от 24.01.2017 г., като Комисията е изисквала от него извършване на проверка по жалбата, изготвяне на становище и предоставяне на информацията относно:

- основание потребителят да бъде задължен с разходите за закупуване на водомера на сградното водопроводно отклонение;
- основание за направения отказ да бъде открита партия за имота - в жалбата е посочено следното: „защото водомерът, който съм купил не е бил закупен от една от 2 определени марки производители“, посочени от началника на водомерното стопанство;
- предварителен договор от 07.01.2006 г. за присъединяване на имота към водопроводната система и включените клаузи в него;
- договор за изпълнение на строително-монтажни работи;
- копие от техническата и счетоводна документация за изпълнени СМР, вкл. екзекутив за обект: „Сградно водопроводно отклонение и сградно канализационно отклонение за УПИ Х-317, кв. № 46, 21 м.р., [населено място]“;

- копия на всички фактури и документи за платени от Б. И. такси за административни разходи за присъединяване на имота към водоснабдителната и канализационната система, с калкулация на включените дейности;

- обосновка за формирането на единичните цени на видовете СМР.

В писмо с изх. № ВП-126-1/02.02.2017г. (вх. № В-11ИН-00-392/06.02.2017 г. в КЕВР), [фирма], [населено място] е представило исканата документация.

В хода на производството, с цел да бъде направен опит за доброволно уреждане на спора между страните (съгласно чл. 144, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката), с писмо с изх. № В-11ИН-00-392/18.01.2017г. КЕВР е отправила покана до Б. И. и [фирма] за участие в двустранна среща в седалището на дружеството.

С писмо, с вх. № В-11ИН-00-392/23.01.2018г., И. уведомява КЕВР, че на проведената на 19 януари 2018г. среща не е постигнато споразумение.

С писмо, с изх. № ВП-117/31.01.2018г. ВиК операторът предоставя протокол среща, съгласно който „На срещата Б. И. поиска от дружеството 7 000 лв. Не стана ясно защо и как е определена тази сума. Г-н И. не носеше в себе си документи, които да удостоверяват направените от него разходи за тази сума. В проведения разговор г-н И. заяви, че тази сума е заплатил на фирма, която е изградила водопроводното му и канализационно отклонение. Предвид гореизложеното, на г-н И. му е отказано заплащане на тази сума.“. Протоколът не е подписан от жалбоподателя.

С оспореното Решение №Ж- 247 от 20.04.2018г. на КЕВР, на основание чл. 22, ал. ал.5 вр. ал.1 т.1 от ЗЕ, на „Водоснабдяване и канализация-В.“ -О. са дадени следните задължителни указания: 1. Да възстанови заплатената от Б. Й. И. сума за изграждане на водопроводно отклонение за присъединяване към водоснабдителната система/съгласно акт за извършени СМР обр.№19 и фактура за закупуване на водомер/; 2. В 30 –дневен срок от получаване на решението да представи в КЕВР информация и доказателства за изпълнението на указанието по т. 1.

По делото е изслушана и приета съдебно-техническа експертиза, която не е оспорена от страните и съдът я кредитира като обективна и изготвена въз основа на приобщения доказателствен материал. Съгласно заключението на СТЕ на сградното отклонение на имота е изграден водомерен възел, който е изграден в съответствие с разпоредбите на чл.29 от Наредба № 4 от 17.06.2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни ВиК инсталации. Заплащането на потребените водни количества се определят по показанията на монтирания водомер по реда на Наредба №4 от 14.09.2004 г., който е подменен от и за сметка на ВиК оператора на 27.10.2020 г.

Според експерта въз основа на материалите по делото и направения оглед в процесния парцел, е констатирано изградена водомерна шахта с монтиран водомерен възел. При изграждане на водопроводното отклонение и на водомерния възел е монтиран индивидуален водомер DN 50 с импулсен изход с фабричен № 14584696, вкл. фасонни части за монтаж. Водомерът с фабричен № 14584696 е закупен от потребителя Б. И. съгласно фактура № [ЕГН] от 16.05.2016 г. на обща стойност 362,56 лв. с ДДС (л.109). Закупения водомер е монтиран от ВиК оператора, като това е удостоверено с Констативен протокол от 10.05.2016г. между потребителя и ВиК -В., като на основание на протокола същият се явява основно търговско средство за измерване – индивидуален водомер на сградно водопроводно отклонение по смисъла на Наредба №4.

При направения на 11.05.2021г. оглед на водомерната шахта е констатирано наличие на монтиран водомер № 010630, който не отговаря на фабричния номер на закупения от потребителя по материалите по делото. След направеното проучване е установено, че на основание на двустранен констативен протокол № 1000 003 296 от 27.10.2020 г. между ВиК оператора и потребителя процесния водомер фабричен № 14584696 е подменен с водомер фабричен № 010630, като показанието в момента на огледа е 05912 куб.м. (Приложение 1)

Сградното водопроводно отклонение е изпълнено в съответствие със съгласуван проект, съгласувателни документи и издадено разрешение за строеж от [община]. При оглед на трасето и на водомерния възел се констатира, че СМР са изпълнени съгласно приложената документация. Трасето на водопроводното отклонение е през частни парцели, като в началото е монтиран тротоарен спирателен кран (снимка). Водомерната шахта е ситуирана съгласно проектното местоположение на бетонова площадка (снимка) и в нея е монтиран водомерен възел с водомерно устройство с дистанционно отчитане. За изграждане на отклонението през чужд имот е наличен и нотариално заверен договор за право на изграждане със собственика на имота.

Водомерът на сградното водопроводно отклонение е търговско средство за отчитане, собственост на ВиК оператора и на основание на чл.30 и чл.32, ал.1 от Наредба № 4 от 14.09.2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и канализационните системи В и К услугите се заплащат въз основа на отчетеното измерено водно количество.

В съдебно заседание при изслушване на заключението на СТЕ, експертът инж. С. Я. изрично пояснява, че макар да е използвал понятието индивидуален водомер, доколкото става въпрос за водомер на СВО, който е основно търговско средство за измерване, то по смисъла на Наредба №4, той се явява общ водомер на сградно водопроводно отклонение.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения 14 дневен срок, пред надлежен съд и от надлежна страна, за която е налице пряк и непосредствен интерес от обжалване на решението на КЕВР, на което е адресат, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваното решение е прието от КЕВР като компетентен орган по смисъла на чл. 22 от ЗЕ, във връзка с чл. 142 и сл. от НЛДЕ, в рамките на предоставените му правомощия за разрешаване на спорове съгласно закона и наредбата, в състав и мнозинство съгласно изискванията на чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗЕ и след изпълнение на предвидената процедура. Съгласно чл. 22, ал. 1, т. 1 от ЗЕ, Комисията разглежда жалби на потребители срещу ВиК оператори, свързани с предмета на регулиране по ЗРВКУ. Съгласно чл. 1 от ЗРВКУ, този закон урежда именно регулирането на цените, достъпността и качеството на В и К услугите, извършвани от експлоатационните предприятия за В и К услуги, наричани ВиК оператори. В конкретния случай КЕВР е упражнила именно контрол върху достъпността на водоснабдителната услуга предоставяна от оператора. Постъпилите жалби срещу дружеството имат за предмет установяване правилността на действията на В и К оператора, във връзка с присъединяването на имот към водоснабдителната система, стопанисвана от В и К оператора. В този смисъл, извършената от КЕВР проверка има за цел да установи законосъобразни ли са поставените от В и К оператора условия за присъединяване на потребителя към водоснабдителната система, с цел предоставяне на услугата

„доставяне на вода“, т.е. безспорно е свързана с достъпността на предоставяната водоснабдителна услуга. Присъединяването на потребителите към водоснабдителната система е именно предпоставката за предоставяне на ВиК услуги на потребителите от ВиК оператора. В този смисъл е и практика на Върховен административен съд, отразена в Решение № 3337 от 11.03.2013 г., по адм. дело № 9792/2012, потвърдено с Решение № 14783 от 11.11.2013 на 5-членен състав на ВАС, където страни са ДКЕВР и [фирма].

Обжалваното решение на КЕВР е прието при спазване на установената форма съгласно чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, оформено е в съответствие с изискванията на ЗЕ, НЛДЕ и Правилника за дейността на КЕВР и на нейната администрация. Решението съдържа подробни мотиви по отношение на всички твърдения, съдържащи се в жалбата срещу „Водоснабдяване и канализация-В.“ -О., по отношение обстоятелствата, изложени в становището на оператора и приложената преписка, така и във връзка с всички останали обстоятелства, изтъкнати в хода на административното производство.

Жалбата с вх. № В-11ИН-00-392 от 23.12.2016 г. е изпратена на оператора, за да се запознае с нея и да изрази становище в съответствие с чл. 143, ал. 4 от НЛДЕ, а именно в случаите, когато жалбата не е подадена чрез съответния В и К оператор, комисията изпраща подадената жалба на енергийното предприятие или В и К оператора, като изисква извършването на проверка и изпращане в комисията на жалбата, заедно със становището на дружеството, както и цялата преписка по жалбата, в 7-дневен срок от получаване на жалбата. В тази връзка КЕВР е спазила процедурата по чл. 143 и сл. от НЛДЕ. Въз основа събраните данни и доказателства, след приключване на проверката по жалбата, на основание чл. 145, ал.1 от Наредба № 3 от главния секретар на Комисията за енергийно и водно регулиране, е изготвен доклад вх.№В-ДК-44 от 12.04.2018г. Изготвен е и проект на решение, отразено в протокол № 67 от 20.04.2018г., в които са отразени обстоятелствата по жалбата, становището на проверяваното лице, събраните по административната преписка доказателства, правните и фактическите констатации по жалбата. Към тях са приложени и всички събрани по административното производство доказателства. Горното налага извода, че е спазена процедурата по приемане на административния акт и в този смисъл не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да съставляват отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК.

Оспореното решение е постановено при спазване на материалния закон.

Между страните не се спори, че [фирма] е оператор на водоснабдителни и канализационни услуги. На 07.01.2006 г. ВиК операторът е сключил с потребителя Б. И. Предварителен договор за присъединяване на жилищна сграда, находяща се в УПИ Х-317 към водопроводната и канализационната системи. В договора е включена клауза за дейности, които се изпълняват от дружеството и се заплащат от потребителя. Приложен е и сключен на 11.03.2016 г. Договор за изпълнение на строително-монтажни работи за „Водопроводна връзка в УПИ Х-317, кв. № 46, 21 м.р., [населено място]“ между Б. И. като възложител, и [фирма] - изпълнител, с приблизително определена цена, съгласно количествено-стойностна сметка, изготвена от изпълнителя.

Присъединяването на потребителите към водоснабдителната система е регламентирано в Наредба № 4 от 14 септември 2004 г. за условията и реда за присъединяване на потребителите и за ползване на водоснабдителните и

канализационните системи, където подробно са разписани условията, техническите изисквания и редът за присъединяване на недвижимите имоти и потребителите към водоснабдителни и канализационни мрежи и съоръжения, редът за сключване на договорите за присъединяване, както и условията и редът за ползване на водоснабдителните и канализационните системи (чл. 1). В тази връзка, при проверката относно законосъобразността на предприетите действия от страна на В и К В., КЕВР правилно е приложила релевантния нормативен акт. При разглеждане на постъпилите жалби е установено, че извършените от дружеството дейности (наричани от него осъществяване на връзка и монтиране на водомер и т.н) и поисканите за тях суми от потребителя, удостоверени със съответните изхождащи от ВиК оператора документи, **по съществото си представляват част от дейностите, включени и необходими за изграждането на сградноводопроводно отклонение (СВО), като част от процедурата по присъединяване на имота към водоснабдителната мрежа.**

Съгласно разпоредбите на Закона за устройство на територията (ЗУТ), Закона за водите (ЗВ), Наредба № 4/14.09.2004 г. и Общите условия **изграждането, поддръжката и ремонтът на СВО към имотите се извършва от и за сметка на експлоатационното предприятие, в случая „Водоснабдяване и канализация - В.”- О., като не са предвидени изключения това задължение да бъде прехвърлено на потребителите.**

Правни основания в подкрепа на изложеното, че изграждането на СВО следва да е за сметка на ВиК оператора, се съдържат в разпоредбата на чл. 64, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), която дава определение на елементи на техническата инфраструктура, а именно: т. 2. преносните (довеждащите и отвеждащите) проводи (мрежи) и съоръженията към тях в неурегулирана територия; т. 3. преносните (довеждащите и отвеждащите) проводи (мрежи) и съоръженията към тях в урегулирана територия; т. 4. разпределителните проводи и разпределителните устройства и съоръженията към тях (трансформаторни постове, електрически подстанции, пречиствателни станции за питейни и отпадъчни води, понижителни и разпределителни станции и др.), включително присъединителните проводи към сградните инсталации и общите средства за измерване. Като съгласно чл. 64, ал. 3 от ЗУТ, **проводите и съоръженията на техническата инфраструктура се изграждат, поддържат и ремонтират от и за сметка на държавата, общините или съответните експлоатационни дружества, освен ако в специален закон е предвидено друго.** Следователно след като няма специален закон, който да предвижда, че сградни отклонения към имоти на потребителите се изграждат от и за сметка на потребителя, като елемент на техническата инфраструктура, те следва да бъдат изградени от

ВиК дружеството, което реално ги стопанисва и им начислява амортизации, и по които доставя услугата.

В съответствие с разпоредбите на ЗУТ са подзаконовите норми в Наредба № 4/14.09.2004 г. Съгласно чл. 7, ал. 1 от Наредба № 4 имотите на потребителите се водоснабдяват, като сградните водопроводни инсталации или вътрешните водоснабдителни мрежи се присъединяват към водоснабдителните системи чрез водопроводно отклонение с водомерен възел. АLINEЯ 3 изрично предвижда че водопроводните отклонения с водомерните възли и канализационните отклонения **са част от общите мрежи на водоснабдителните и канализационните системи и се изграждат и поддържат от операторите.** Нормата е ясна, категорична и не буди съмнение. В този смисъл и Решение № 14783 от 11.11.2013 г. по адм. дело № 7223/2013г. на ВАС, Петчленен състав.

Потребителите имат задължение само да осигуряват условия за присъединяване, като предоставят на оператора достъп до изградените от тях водомерна шахта, разположена в поземлен имот или в помещение в сграда за присъединяване на водопроводното отклонение към водопроводната инсталация или към вътрешната водоснабдителна мрежа на потребителя (съгласно ал. 4).

Никъде в нормативната уредба няма понятие *осъществяване на връзка*, а присъединяване към водоснабдителната система, което включва процедура от нормативно установени действия, в съответната последователност, подробно разписани в Наредба № 4. В тази процедура е и изграждането на водопроводно отклонение с водомерен възел, на който се поставя водомер. Ето защо, **напълно невярно и подвеждащо е посоченото определение за индивидуален водомер в жалбата на ВиК В..** Никъде в нормативната уредба водомерът на водопроводното отклонение не се приравнява на индивидуален водомер и никъде не е предвидено, че отговорността за неговото закупуване е на потребителя, **напротив точно обратното.**

Съгласно чл. 27, ал. 4 от *Наредба № 4 от 17 юни 2005 г. за проектиране, изграждане и експлоатация на сградни водопроводни и канализационни инсталации*, на всяко сградно водопроводно отклонение се предвижда общ водомерно-арматурен възел за студена вода. Като в чл. 29 от същата наредба е регламентирано, **че общият водомерно-арматурен възел** включва: *спирателен кран; филтър пред водомера; водомер; прави тръбни участъци към двата края на водомера с дължина, съответстваща на техническата спецификация на водомера; възвратна клапа или друго подходящо устройство за защита от обратен поток съгласно БДС EN 1717 „Защита срещу замърсяване на питейната вода*

във водоснабдителните инсталации и общи изисквания към устройства за предотвратяване от замърсяване при обратен поток“ и спирателен кран с изпразнител.

Следователно доколкото водомерният възел, включващ водомер, е част от сградното водопроводно отклонение, **то водомерът, разположен на СВО винаги е задължение на оператора, без значение колко потребителя има след него – един или пет.**

Съгласно чл. 17, ал. 1 от Общите условия В и К **операторът монтира, поддържа и контролира водомерите на водопроводните отклонения за своя сметка.** В ал. 2 от същата разпоредба е предвидено, че когато *след водопроводното отклонение има повече от един потребител, водомерът на водопроводното отклонение е общ водомер.* От систематичното тълкуване на двете алинея следва, че на водопроводното отклонение винаги има водомер, който се поддържа и монтира за сметка на оператора. Когато обаче след водомера на водопроводното отклонение има повече потребители, чиято консумация вече се отчита с индивидуални водомери, с цел разграничаване на техните водомери, от водомера на водопроводното отклонение този водомер се нарича общ, **но наречен общ, пак се поддържа и поставя за сметка на дружеството.**

Именно по водомера на водопроводното отклонение, съответно по общия водомер, който е и средството за търговско измерване по Закона за измерванията се заплаща изразходваното количество вода. Съгласно чл. 32, ал. 10 от Наредба № 4/14.09.2004 г. **операторът на водоснабдителната система монтира, поддържа и контролира водомерите на водопроводните отклонения, по които се отчита и заплаща изразходваното количество вода.** Горното се потвърждава и от изготвената и приета по делото съдебно-техническа експертиза, която констатира, че към имота на потребителя е изградено сградно водопроводно отклонение, с монтиран водомер. **Следователно от събраните по делото доказателства се установява безспорно, че водомерът, който потребителя е бил задължен да закупи е водомер на водопроводното отклонение, по който операторът измерва и фактурира изразходваното количество вода, и същият е отговорност на ВиК оператора.**

В обобщение на изложеното дотук, съдът не констатира наличието на основание от посочените в чл. 146 от АПК за отмяна на оспореното решение, поради което жалбата срещу него следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, направеното искане и на основание чл. 143, ал.4 от АПК, ответникът има право на сторените в производството

съдебно-деловодни разноски в обща размер 1100 лева: 800 лева за изготвяне на съдебно-техническа експертиза и 300 лева за юрисконсултско възнаграждение. Последното съдът определя на основание чл.78, ал. 8 ГПК вр. чл. 144 АПК, вр.чл.37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на 300 лева за осъществено процесуално представителство.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2, предл. последно от АПК, Административен съд София –град, III отделение, 55-ви състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Водоснабдяване и канализация-В.” - О., [населено място], представлявано от В. В. срещу Решение №Ж- 247 от 20.04.2018г. на Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от В. В., да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/ съдебни разноски в размер на 1100 (хиляда и сто) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :